

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

Տ. 4.

ՄԿՐՑԻՉ ԾԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒՄԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆՀԱՍԱՆՆԻ ԿԱՄՕՔՆ Առողջոյ Եպիսկոպոսապետ և Կաթողիկոս ամենայն Հայոց ծայրագոյն Պատրիարք համազգական նախամեծար Աթոռոյ Արարատեան Սպարեւական Մայր Եկեղեցւոյ Սրբոյ Կաթողիկէ Էջմիածնի:

Գերապատիւ Տ. Թեմակալի վեհակին Վրաստանի և Իմերէթի Ս. Գէորգ Արքեպիսկոպոսի, միաբանի Վանաց աւագ եկեղեցւոյ Տփսեաց Արժանապ. Գիւտ աւագ քահանայի, Գերազնիւ պարոնայ Գէորգայ Եւանյուլեանց, Աբգարու Յովհաննիսեանց և Ալէքսանդրի Երիցեանց և հարազատ որդւոց Մայր Աթոռոյո նուիրեմք ողջոյն Տիրաւանգ հանդերձ Հայրապետական օրհնութեամբ:

Յամին 1897 յ19 ամսեանն Յունիսի կոնդակաւ մերով թ. 609 թոյլատրեցար բարեգործ պ. Աւետիքայ Բ. Ղուկասեանց կառուցմնիլ ի դաւթի Վանաց աւագ եկեղեցւոյ քաղաքիդ շինութիւն մի ընդ անուամբ «եկեղեցական պատմական թանգարան»: Զարդիս, որպէս յայտնէ մեզ մեծապատիւ բարերարն, արդէն աւարտեալ է ամենեւեմ զշինութիւնն և մնայ կարգադրութեան Մերոյ յաղագս բացման թանգարանին: Եւ քանզի մեծածախս շինութիւն բարերարին ունի զիւրն նշանակութիւն և հարկ իսկ է զի բոստ կոչման անուանն ունիցի յատուկ վերահսկող մարմին մի յաղագս ապալային ի բարգաւաճումն և ի յարատեւութիւն այնորիկ, Մեր հարկ համարիմք սովին Հայրապետական կոնդակաւ կարգել Գերապատուութիւն Ձեր հանդերձ Տ. Գիւտ քահանայիւ ընդ գերազնիւ պարոնայցդ ցմահ մնայիւն Յանձնաժողով և վերահսկող եկեղեցական թանգարանի պ. Ղուկասեանի որ ի դաւթի

Առաջնորդանիստ եկեղեցւոյդ, իսկ որպէս կառավարիչ անմիջական ըստ յատուկ ցանկութեան բարերարին նշանակեմք զանդամն Յանձնաժողովոյդ զՏ. Գիւտ աւագ քահանայն Աղանեանց:

Յանձն առնելով զայս ազգապարծան գործ Ձեզ Յանձնաժողովոյդ թողումք ի կամս Ձեր առնել զպատշաճաւորն կարգադրութիւն յաղագս բացման նորին ի մխիթարութիւն և քաջալերութիւն բարերար Տիմնագրին, որոյ կտակաւ ունին յանձնիլ ի գործադրութիւն Յանձնաժողովիդ քանի մէ այլ բարենպաստակ և կարևոր կարգադրութիւնք:

Օրհնելով զբարերարն, զպատճառն և զնորոնտիւր Յանձնաժողովիդ նորոգ թանգարանի՝ մաղթեմք Վասն ամենեցունցդ կալ մնալ յառողջ և յաջող ի կենցաղս ազգօղուտ գործովք առարկնական վաստակովք և քրիստոնէական բարեկործութեամբ, արժանացեալք զովութեան ազգիս և վարձուց երկնաւորին: Ողջ լերուք և օրհնեալք յԱստուծոյ հօրէ և ի Մէնջ. Ամէն:

ՄԵՐՏԻՉ Կաթողիկոս ԿԱՆՏԱՆԿ Կայոց

Ի 15 Յունիսի 1900 ամի և ըստ տոմարիս ՌԵՒԹի
ի Հայրապետութեան մերումէ. ամի, յԱրարատեան Մայր
Աթոռ Ս. Էջմիածնի, Ի Վաղարշապատ Թ. 660.

† ՄԱՏԹԷՈՍ ՄԱՄՈՒՐԵԱՆ

Հայ գրականութիւնն ընդհանրապէս և Տաճկահայ պարբերական մամուլը մասնաւորապէս՝ քսաներորդ դարու հէնց սկզբին մեծ կորուստ ունեցաւ յանձին Մ. Մամուրեանի:

Դեռ մի տարի առաջ Տաճկահայերը մեծ շքով տօնեցին այդ գրական բեղմնաւոր գործիչի յիսնամեայ յօբեանի և ահա յունուարի 2 ին յանկարծ նրա մահուան քօթն են հաղորդում լրագիրները:

Մեր գրական գործիչներից շատ քչերին է վիճակուել յիսուն տարի շարունակ գրելը ձեռքին և տոկոմ: